

BENEDEK András

Kedves Olvasó!

E számunk elé

Három évvel ezelőtti indulásunkat megelőzően az új kihívást jelentő szakmai ösztönzők mellett számos kockázatot is számba vettünk. A nyitott hozzáférést biztosító szakmai közeg vonzó, de még csupán évtizednyi történettel rendelkező, napról-napra változó világ. Tudtuk a szerkesztésre vállalkozó kollégáimmal együtt, hogy nem éppen könnyű útra léptünk, s ebben az új, világunkra ugyanakkor egyre inkább jellemző közegben a hagyományos lapszerkesztésnél is több energiára lesz szükség.

Az első szám 2014-ben történő megjelenését követően 2015-ben már négy szám, köztük az első angol nyelvű szám is megjelent. Idén bővült a rovataink száma, a *Munkaügyi Szemle* egy már szakmai körökben ismert és elismert publikációs kultúrát integrált az ***Opus et Educatio*** keretébe. 2016-ban már néhány eredmény is érzékelhetővé vált, a referált publikációk megjelentetése ösztönzően hatott a szerzői kör bővülésére, egyre többen kerestek meg minket kéziratokkal, s az ***Opus et Educatio***-t érintő citációs tevékenység is a hazai könyvtári szolgáltatások keretei között érzékelhetővé vált. Megjelent a második angol nyelvű számunk is, újabb nemzetközi szerzőket megismertetve, s reálisan arra is számolhattunk, hogy már idén két angol nyelvű számot is publikálunk. A kéziratok számának és az összetett értékelő-lektoráló tevékenység korszerűbb keretekbe foglalásához ez év végére terveztük az ***Open Journal System (OJS)*** számítógépes rendszer adaptációját, törekedve arra, hogy rangosabb referált folyóirattá váljunk mielőbb. Hosszabb távra szólóan ugyanis a referált jelleg és a nemzetközi elismertség megszerzése érdekében terveztük, hogy a nemzetközi tudományos referenciákra alapozva az *impakt faktor* megszerzése érdekében erőfeszítéseket teszünk.

Szakmai szempontból az idei év publikációs tevékenysége kifejezetten jól alakult, ez év júniusában már az idei 4. szám lezárásán dolgoztunk. Ennek külön érdekessége, hogy az első tematikus számunk is elkészült: Nováky Erzsébet professzor asszony által vezetett figyelemre méltó jövőkutatási projekt szakmai profilunkhoz illeszkedő írásaiból került összeállításra egy féltucatnyi a következő évtizedek fejlődési alternatíváit elemző és összegző tanulmánycsokor. Változatlanul lényegi része lapunknak a *Munkaügyi Szemle* rovat, melyben a „tervezhetetlen pályafutás” (Careering és pályaválasztási döntés), valamint a munkavállalói elkötelezettség növelésének hatásairól és lehetőségeiről olvashatnak. *Eszmélés* rovatunkban ismét fiatal kollégák referált írásai jelennek meg, a *Projektekőről* rovatunk pedig az ez év áprilisi finnországi tanár-továbbképzési projektünk programjáról szóló tanári elemzések egy csokrát tartalmazza.

Új számunk két recenzióval zárul, s mindez akár immár „hagyományosnak” is tűnhet, hiszen a már említett újdonság (tematikus szám) mellett a már több számban is megismert séma

szerint ismerteti a lapot. A drámai fordulat azonban most következik, s talán magyarázatot is ad a jó hónapnyi késésre: júniusban a lap elektronikus rendszerét egy olyan rosszindulatú támadás érte, hogy a nyitott hozzáférést biztosító portálunkon tárolt anyagokat – számunkra érthetetlen okokból – törölték, a link működését ellehetetlenítették, s a továbbiakban állandó ilyen jellegű kockázatot jelentet a kialakult helyzet. Komoly kihívást jelentett számunkra, s ezért köszönet a szerkesztőség tagjainak, különösen *Horváth Cz. János* és *Vedovatti Anildo* kollégáimnak, akik hatalmas munkát végeztek, hogy a már megjelent és archivált anyagokat újra publikusan is hozzáférhetővé tegyék. Mint érzékeltettem az előző elektronikus keretekbe történő restauráció változatlanul kockázatot jelentett, hogy megismétlődik a rosszindulatú támadás és ismét törlésre kerülnek a felvitt állományok, ezért arra vállalkoztunk, hogy „előre menekülünk”, s az **OJS** rendszerre való átállást azonnal megkezdjük.

Az elmúlt hetekben elkezdődött az új rendszerre való átállítás, s az ebbe történő „visszatöltése” a már megjelent számoknak. Ezzel egy időben az idei 4. számunk is, mint egy újabb „próbaszám” már ebben a formában jelenik meg. Az átállítás feltételezhetően kisebb-nagyobb problémákat jelenthet még, amiért kérjük megértésüket olvasóinknak. Szerzőink a jövőben, s ez nekik is újdonság lesz, már a cikkek feltöltésétől kezdve ebben az új rendszerben fogna a szerkesztőséggel kommunikálni, ami hosszabb távon, bízunk ebben, mindnyájuknak kedvezőbb lesz. A kellemetlen havaria így talán egy pozitív történet folytatása is lehet, az **Opus et Educatio** biztonságosabb, a nemzetközi standardoknak még inkább megfelelő formában jelenik meg, s újabb lépést tehet a szakmai fejlődés útján. Ehhez kérem a megértésüket és további támogatásukat a következő időszakban.

Budapest, 2016. szeptember

Jó olvasást kívánva üdvözl

**az Opus et Educatio
főszerkesztője**